

Nr 315.

Av herr **Nilsson, Petrus**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående statens övertagande av vissa kostnader för folkskoleväsendet m. m.

I proposition nr 174 har Kungl. Maj:t framlagt förslag angående statens övertagande av vissa kostnader för folkskoleväsendet, delvis innebärande helt nya grunder för statens bidrag till kommunerna.

Frågan har senast varit föremål för en sakkunnigutredning, vars betänkande avlämnades den 27 november 1934. Vad beträffar bidrag till undervisningslokaler stannade de sakkunniga vid byggnadskostnaderna såsom beräkningsgrund och förordade ett bidrag, motsvarande $\frac{3}{4}$ av byggnadskostnaderna, att fördelas på 40 år. För bidrag till redan befintliga skollokaler förordades en begränsning av bidragsrätten på det sätt, att för lokaler, som vid de nya bestämmelsernas ikraftträdande varit i bruk mer än 39 år, intet byggnadsbidrag skulle erhållas.

Departementschefen har ansett, att de sakkunniga satt gränsen för bidragsberättigade lokaler väl långt tillbaka i tiden, och föreslår i stället, att gränsen sättes vid 20 år, varvid bidrag icke skulle utgå för lokaler, som vid de nya bestämmelsernas ikraftträdande varit i bruk mer än 19 år. Statsrådet utgår ifrån, att bestämmelserna rörande statsbidrag till redan befintliga lokaler skola kunna tillämpas från den 1 juli 1936. För skolor, som byggts så sent som under 1917, skulle statsbidrag sålunda icke vara att påräkna, trots att krigsårens höga byggnadskostnader då ganska kraftigt gjorde sig gällande.

En begränsning av bidragstiden enligt Kungl. Maj:ts förslag till 20 år för redan befintliga skollokaler skulle medföra, att kommuner som uppfört skolbyggnader under den dyraste byggnadstiden och på grund av svagt skatteunderlag nödgats upptaga lån på relativt lång amorteringstid skulle bli försatta i ett väsentligt sämre läge än för närvarande, sedan nuvarande utjämningsbidrag upphört. Kommunerna ha ju sedan några år tillbaka kommit i åtnjutande av en viss lättnad genom anslaget för beredande av utjämnning av kostnaderna för folkskoleväsendet, vilket först utgick med 200 kronor per läraravdelning och 5 kronor per skolpliktigt barn, men sedermera inskränkts till att omfatta allenast bidrag till läraravdelning. Enligt Kungl. Maj:ts nu föreliggande proposition skulle en kommun kunna bli utan varje särskilt bidrag till folkskoleväsendet under en avsevärd del av amorteringstiden för lån till skolbyggnaderna.

Med hänsyn till detta förhållande synes bidragstiden böra sättas till 40 år. Härvid torde om- och tillbyggnad, som varit erforderlig för lokalernas modernisering, böra likställas med nybyggnad.

I anslutning till det anförda hemställes,

att bidragstiden för redan befintliga undervisningslokaler för folkskoleväsendet måtte bestämmas till 40 år från den dag byggnaderna eller lokalerna togos i anspråk.

Stockholm den 30 mars 1935.

Petrus Nilsson.
